

Božja previdnost Vas je vzela iz naše sredine in ste odšli v starodavno mesto Ptuj, da ste zasedli stolico prošta. Ne pozabite nas, kakor Vas mi ne bomo! Ostanite vedno naklonjeni Slovenski krajini, v kateri ste preživeli deset let! Vaši bivši župljani Vam ključemo: Naj Vas spremlja božja roka in Vas blagoslovi!

Turnišče. V ponedeljek dne 26. novembra se je mudil pri nas dekan lendavski g. Ivan Jerič. Ob tej priliki se je vršila predaja cerkvenega inventarja in sklep cerkvenih računov, ker je ml. g. Ivan Greif, novoimenovani prošt v Ptuj, zapustil našo župnijo dne 27. novembra. Začasno vodstvo naše župnije je prevzel g. Rantaša, ekspozit turniške župnije v Veliki Polani.

Turnišče. V torek dne 27. novembra je po dvomesečnemu prestanku zopet začel voziti poštni avto Sobota, Dobrovnik, Turnišče, D. Lendava; začasno ni mogel, ker se je gradil novi most na rečici Ledavi, na cesti Renkovci — Dobrovnik. Vozil je dosedaj na cesti Sobota, Dobrovnik, Lendava, in se je donajala pošta k nam iz Dobrovnika. Tako bomo imeli sedaj zopet stalno prometno zvezo z Lendavo.

Sobota. V naš otroški vrtčec se je vpisalo letos 94 otrok. Vsekakor rekordno število. Zato je baneka uprava imenovala še eno otroško vrtnarico in sicer gđc. Bregar Zofija.

Sobota. Odšel je od nas komandir pešadijske čete g. poročnik Velkovič Stavra in sicer v Varaždin.

Sobota. Nekatere naše ulice nosijo imena, ki nikakor ne odgovarjajo prestolici Slovenske krajine, in je končno bilo nujno, da pride do spremembe v naslovih ulic. Kakor čujemo, je občinski odbor na seji dne 17. novembra sklenil, da bo odstranil stare tablice z napisi ulic in jih nadomestil z novimi, ki bodo odgovarjale slovenskemu čutu. Ta korak občinskega odbora moramo res pohvaliti.

Gornja Lendava. Bili smo na zadnjem letošnjem sejmu pri Gradu. Peli smo po madžarsko in po slovensko pesem iz starih časov. Tedaj v starih časih so vsi Goričanci hodili vsako leto na poletno delo na Ogerako (v orsag) in pripeljali potem od tam mnogo silja, zrnja in denarja. Gospodarilo se je po hišni zadrugi. Na delo so hodili največ mladi. Ves pridobitek pa so spravili starši, kakor

je še zdaj navada. Nekaj zrna se je doma odprodalo, drugo je bilo za kruh, tretji del za svinjke. Dve svinjki za doma, dve za prodajo za dačo in obleko itd. Pa so izhajali. Starša sta šla v nedeljo k cerkvi, ostala potem v krčmi navadno skoraj do večera, mladi pa so doma ležali, ker so prej čez poletje delali. In drugo leto spat tako. Po svetovni vojski pa Ogrri naših delavcev niso več pustili v orsag, to je na Ogrsko. Zdaj pa pojemo drugo pesem. Ni Jugoslavija kriva. Zdaj pa Andrašev sejem letos ni bil zadovoljiv. Sejmi na Ogrskem pa so še manje zadovoljivi in narod je tam nezadovoljnejši od našega. Pri tem našem sejmu v pravi potek vprav ni prišlo nič, kakor da so peki prodali precej kruha in tr-

Tolažba nebeška.

Katoliški molitvenik, zlasti za postarše ljudi, tudi z velikimi črkami, močno vezan z zlato obrezo, stane 32 Din. Dobitga v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

govci iz Dolnje Lendave dobro količino sladke paprike, katero pa bi naši ljudje lahko bili sami pridelali. Nekdaj so ljudje na tem sejmu kupili največ obleke za šolarje, ki so bili dani v šolo za časa Ogrov 1. dec. (mesto 1. sept.), pa so jih Ogrri naenkrat toliko naučili, da so ti od 1. dec. ob fašenku učili zamudnike že pisanje in čitanje. Tako so mi Goričanci povedali.

Prosvetni izleti.

Med sodobnimi izobraževalnimi sredstvi zavzemajo važno mesto prosvetni izleti. Prirejajo jih šole: osnovne, meščanske, srednje, strokovne in visoke. Priporočajo se tudi zasebnim prosvetnim organizacijam: bralnim, izobraževalnim društvom in mladinskim zvezam, odnosno odsekom. Ako se takšni izleti pravilno izvedejo, dosežejo udeležencem ne samo zabave in razvedrila, marveč tudi pouka in pobude. Mlad naš prijatelj z dežele — preprost izobražen kmetijski fant — nam je o takem izletu prosvetnega društva, prirejenem v zadnji tretjini meseca oktobra, poslal podrobno poročilo, ki iz njega povzamemo to, kar bi moglo biti tudi za druge poučno in spodbudno.

Odločili smo se po daljšem razpravljanju, tako nam poroča naš prijatelj, za Maribor. Ne mislite morda, da smo šli občudovat njegovo zunanje lice ali vrvenje in življenje na ulici, ki gre v nervoznem tempu svojo pot. Šli smo zato v Maribor, da si ogledamo to, kar

je za nas kmečke ljudi resnično pomembno.

V frančiškanski cerkvi smo bili pri sv. maši, to je bila prva točka našega izletnega programa. Kot voditelj nam se je pridružil v Mariboru g. Geratič.

Ob 8 do 8.45 smo si ogledali splošni ustroj gledališča, kar je posebno zanimalo igralce našega domačega odra.

Ko smo si nekoliko potolažili lačne želodce, smo pohiteli proti Studencem, da si ogledamo tekstilno tovarno Doctor in drug. Sprejel nas je eden od predstojnikov ter nas opozoril, da za varnost jamči vsak sam. Trdno smo si zapeli obleko, nato pa mu sledili v predilnico bombaža. Ne bom opisoval, kako presenetljivo je vplivalo na nas bučanje čudnih strojev, da smo si kar mašili ušesa. Šli smo skozi tri velikanjske dvorane, natrpane z različnimi stroji, ki opravljajo različno delo. Čudili smo se, skozi koliko strojev mora iti bombaž, predno nastane iz njega nit. Sledili so manjši oddelki, kjer niti lužijo, barvajo in navijajo v klopčiče, šele potem ti pridejo v tkalnico, katera je bila za nas novo presenečenje. Med hruščem in truščem smo si ogledovali tkalne stroje, ki so res čudo tehnike. Naše oči so obenem prijazno in sočutno objele postave delavcev, odnosno delavk, ki se dan za dnevom nahajajo v tem hru-

Avtomobilisti kot berači.

Po ameriškani statistiki je v Združenih državah 15 tisoč brezposelnih, ki so lastniki avtomobilov. Nihakor ne gre za kakelehuhe ali tatove. Po Ameriki je namreč vse polno avtomobilskih pokopališč, kamor odvržejo posestniki avtomobilov svoja vozila, ako ne ustrezajo več njihovim potrebam in zahtevam. Po teh pokopališčih je dobili vedno tehnično izobražene ljudi, ki spravijo zavržene avtomobile zopet v pogon. So to po večini revne pare. V Ameriki pogosto srečaš avtomobilista, ki ustavi na cesti svoj voz, izstopi in pobere cigaretni čik.

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

S to je prodril do mesta Tumpiz, ki je že spadalo v državo Inkov. Tam je videl bogate z zlatom okrašen tempelj, velike palače, vrtove in neizmerne zaklade. Domačini so mislili, da so jih posetili bogovi.

Pizarro se je vrnil nato v Panamo, kjer so sklenili, da gre na Špansko prosit cesarja Karla V., naj mu dovoli osvojitve države Peru. Pizarro se je res vrnil v domovino. Karl V. mu je dal naslov vrhovnega poglavarja peruanske države. Ob tej priliki je začel razdor med Pizarrom in de Almagrom, katerega Pizarro na cesarjevem dvoru niti omenil ni.

Ko se je vrnil Pizarro v Panamo, se je odpravil proti Peru z dvema ladjama. Spremljali so ga štirje bratje. Vzel je seboj tudi mnogo konj. Leta 1531 so se izkrkali pod mestom Tumpiz. Od tam so poslali ladje domov in nadaljevali prodiranje po kopnem, kar je bilo zelo težavno. Osvojili so otok Puna, mesto Tumpiz in so tam blizu ustanovili naselbino San Miguel. Potem so šli dalje po pustem in neobljudenem svetu. Med

21 potom jih je srečal sel ujetega kralja Huaskarja, ki ga je bil ta odposlal skrivaj s prošnjo, naj mu pomagajo Španci do pravice in prestola. Dva dni za tem je dospelo odposlanstvo kralja Atahuallpe, ki je imelo ukaz, pozdraviti belokožce kot sinove boga Virokoča, brata solnčnega božanstva. Poslanci so prinesli bogata darila: zlate posode, dragulje, živeža ter blaga za obleke. Prosili so Pizarra, naj neha s kaznovanjem prebivalcev Tumpiza, od katerih je bilo mnogo pomorjenih od belokožcev.

Španci so nato odpotovali proti kraju Kazamarca, kjer bi naj srečali kralja Atahuallpa. Pizarro je poslal h kralju svojega brata Ferdinanda in še enega častnika, da pogledata, kako in kaj. Kralj ju je sprejel sijajno in je obljubil, da bo obiskal španski tabor. Vrnila sta se in poročala o velikem bogastvu, katerega sta videla.

Pizarro je sklenil, da bo osvojil Peru na mah. Storil je nekaj podobnega kot Cortes v Mehiki. Ujeti je nameraval kralja Atahuallpo, da bi ga imel za talca. Ti naklepi niso bili nič manj drzni kakor Cortesovi. Hotel jih je izvršiti kar ob priliki prvega srečanja. Predno je prišel kralj s svojim spremstvom v tabor, je pripravil Pizarro vse potrebno za iznenadenje Indijancev. Jezdece, bilo jih je 60, je skrtil za zid, da jih Peruanci sploh niso videli. Pešce pa je razvrstil tako, da so lahko